

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

หลักของจิตตภาวนาออกจากอิทธิธรรมทั้งหมด

เอ้า มีอะไรว่ามา

ขอนิมนต์พ่อแม่ครูอาจารย์ไปโปรด อ.นาหว้า จะถวายทองคำครับผม

ไปโปรดนาหว้าเหอ นาหว้า นาวั หล่านี้เราเที่ยวหมดแต่ก่อน (หลวงตาอ่านจดหมายนิมนต์) วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๕๓ คณะวัดป่าหนองแสง บ้านหนองหัววัว ต.นาคุณใหญ่ อ.นาหว้า จ.นครพนม ถวายหลวงตาทองคำหนัก ๑ บาท และปัจจัย ๑๒๐๐ บาท คณะพวกกระผมกราบนมัสการนิมนต์หลวงตาไปรับผ้าป่าช่วยชาติที่วัดป่าหนองแสง คณะลูกหลานชาวอำเภอนาหว้า และอำเภอใกล้เคียง ขอนิมนต์ท่านหลวงตาแล้วแต่ความเมตตา เราจะตอบความเมตตาณะ หลวงตาเมตตาให้ทางไหนเอามาให้ทางนี้ดีกว่าทางนี้จะบิกบินไป เอาละเข้าใจ เท่านั้นละ ให้เมตตาก็ต้องเมตตาอย่างนั้น เข้าใจแล้วนะ โถ กำลังวังชาเวล่ำเวลาเราไม่พอ ก็มีเท่านั้นละ

เมื่อวานนี้เอาของไปส่งโรงพยาบาลภูหลวง พอกลับออกมาเขาไม่ได้บอกกับเรา พอพ้นโรงพยาบาลออกมา ที่แรกเราก็ถามว่ามีอะไรขัดข้องหรือจำเป็นอะไรบ้าง เขาก็บอกสิ่งที่จำเป็น เราก็ให้เลย แล้วส่งไปทางหมอโนนสะอาดให้จัดการสั่งมาให้ตามที่เขาต้องการ คือสิ่งนั้นว่าจั้นเถอะนะ แล้วออกมา พอพ้นโรงพยาบาลมาพระก็บอกว่าทางโรงพยาบาลถามว่ามีผ้าห่มไหม อ้าว เราอยู่นั้นไม่เห็นพูด เราถามหาความจำเป็นนี่ะก็ ไม่เห็นบอกมา บอกแต่เครื่องมือแพทย์ แล้วใครเป็นคนติดต่อมา ว่าพยาบาลถามถึงผ้าห่ม มีผ้าห่มไหม ออกมาจากโรงพยาบาลแล้ว

ดูจะเป็นพยาบาลถามพระหรือถามคนขับรถก็ไม่รู้ ออกมาแล้วทางพระจึงเล่าให้ฟัง พอว่าจั้นเราก็รีบคิดเดี๋ยวนั้นเลย เราก็พูดกันเดี๋ยวนั้นตกลงกันเดี๋ยวนั้นเลย ออกจากนี้ไปเราไปติดต่อทางตลาดที่วังสะพุงเลย แล้วเขาขาดก็ผีนบอกมา ว่าขาด ๕๐ ผืน แสดงว่าเขาบอกชัดเจนแล้ว ผ้าห่มมีไหม แล้วเวลาถามก็ผีนก็บอกได้ทันทีเลย พระตอบว่าขาด ๕๐ ผืน เราก็เลยพูดกันเดี๋ยวนั้น ถ้าจั้นเราไปนี้เข้าตลาด ไปจอดรถที่ตลาดดูร้านที่เขาขายผ้าห่ม แล้วจัดการให้ตามนั้นเลย เช่น ๕๐ ผืน จัดผ้าห่มให้ตามนั้น แล้วให้ทางนี้โทรย้อนกลับไปโรงพยาบาล บอกว่าทางนี้กำลังติดต่อผ้าห่มตามจำนวนที่ต้องการนั้น แล้วได้ร้านไหน เราก็จะติดต่อกับร้านนั้นให้เสร็จเรียบร้อยแล้ว จะบอกมาว่าให้ไปเอาของที่ร้านนั้น

เราจัดการปั๊บปั๊บ ๆ เลย ให้ตามจำนวนนั้นแหละ (ให้เพิ่ม ๕๐ แล้วผ้าขาว ๓ พับ) นั่นละไม่ใช่ ๕๐ เป็น ๕๐ ตรงที่เราจับได้ก็คือว่า ผ้าห่มนี้มันได้เพียง ๕๐ ผืนขาด

อีก ๑๐ ผืน เลยให้เขาหาใหม่ให้ มันต่างกันเพียงสี คุณภาพไม่เหมือนกัน ก็เลยเป็นอันว่า ๕๐ ผืน กับผ้าพับผ้าไม้ ๓ ไม้ สั่งเรียบร้อยแล้วก็ให้ทางร้านเขาเก็บอันนี้รอไว้ ทางนี้จะโทรไปบอกทางโรงพยาบาลภูหลวงให้มารับเอา เราก็ผ่านออกมาเลย พอมาถึงากลาง ระยะเวลาที่กะว่าทางภูหลวงจะมารับของไปเรียบร้อยแล้ว เรากะเวลาพอดี มาถึงประมาณกลางก็โทรไปถามอีก เขาบอกว่ารับไปเรียบร้อยแล้ว ก็เป็นอันว่าหมดปัญหาเมื่อวานนี้

ขาดเท่าไรเราก็จะให้เท่านั้น ขาดเป็นร้อยจะให้เป็นร้อย ถ้าจะให้ให้เลย นี่ขาดเพียง ๕๐ ผืนก็ให้ไปเลย ก็มีเท่านั้นเมื่อวานนี้ ไปส่งของเท่านั้น เพราะโรงนี้ไม่ได้ไปส่งนาน คือเราจะไปส่งเอง ส่วนมากจะไปทางที่ซอกแซกซิกแซก ที่จำเป็นจริง ๆ ถ้าใกล้ถนนหนทาง การผ่านไปมาสะดวกแก่หยูกแก่ยาหรืออาหารการบริโภคนี้ เราก็ไม่ค่อยจะหนักแน่นในใจมาก จดจ่อมากนักรั้งกว่าสถานที่เช่นนั้น เรามักจะไปนุ่น ภูเรือก็ลึก ๆ ภูหลวงก็ลึก ๆ เราไปเสมอ เอาของไปให้ อย่างภูเรือเราให้เป็นประจำเดือนอีกด้วย ให้พอสมควร ให้ประจำเดือนละหนึ่งหมื่น เป็นอาหารครัวคนไข้

เพราะก่อนที่จะให้แต่ละแห่ง ๆ ให้จำนวนเล็กน้อยเพียงไร เราจะถามถึงเรื่องคนไข้ที่เกี่ยวข้องและประจำอยู่ที่โรงพยาบาลเล็กน้อยเพียงไร แล้วค่าอาหารวันหนึ่ง ๆ รวมแล้วเดือนหนึ่งเท่าไร ถามเรียบร้อย เพราะฉะนั้นเราจึงให้ตามที่เห็นสมควร บางแห่งให้เดือนละสองหมื่นก็มี หมื่นก็มี คือให้ตามที่เห็นว่าจำเป็น ๆ เราถามก่อนเรียบร้อยแล้วค่อยให้ ๆ อย่างนั้นเรื่อยมา มีเยอะนะโรงพยาบาลที่เราให้ประจำ ให้มาอย่างนี้เป็นประจำหลายปีแล้ว ให้มาเรื่อย ๆ อย่างนี้

เราสงสารคนไข้ เพราะคนไข้เป็นคนจำเป็นมากที่สุดที่จะได้รับการช่วยเหลือจากคนดี มีหมอ พยาบาล เป็นต้น เราถึงได้สนใจจดจ่อมาก ขาดเครื่องมืออะไร ๆ นี้เราต้องให้ ๆ เพราะเครื่องมือแต่ละเครื่อง ความจำเป็นเกี่ยวข้องกับคนไข้เล็กน้อยเพียงไร อยู่กับเครื่องมือ ถ้าหากว่าไม่มีเครื่องมือหมอก็ก้าวไม่ออก คนไข้ก็หมดหวัง เราเอาจุดใหญ่ ๆ เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นอยู่เรื่อย ติดหนี้ก็ติด เอา ติด โห เราพูดขบขันนะ

หลวงตาติดหนี้ไม่เคยมี มันไม่น่าจะมี เฉพาะอย่างยิ่งวัดป่าบ้านตาด หลวงตาบ้วนี่พูดให้เต็มศัพท์เต็มแสงก็ว่า เสียงหลวงตาบ้วน มีแต่เสียงลมนั่นละ ดังอยู่ทั่วประเทศไทย เขาก็ต้องรำลือกันว่าหลวงตาบ้วนเป็นเศรษฐีองค์หนึ่ง เศรษฐีเงิน ที่นี้เวลามาดูตัวจริงแล้ว ทุกตะเข้ใจอยู่นี้หมดเลย มีหน้าซำยังติดหนี้เขไปอีก นั่นละเป็นอย่างนั้นนะพี่น้องทั้งหลายทราบเอา ให้อู่นี้ละธรรม เราดำเนินตามธรรม ไม่มีอะไรที่จะมาขัดแย้งกับธรรมได้ ธรรมนี้ทะลุ ๆ

เพราะฉะนั้นธรรมจึงไม่มีคำว่าดูว่าด่าว่าหยาบว่าโลน ว่าตีว่าชู้ คือเป็นธรรม ล้วน ๆ เลย ควรหนัก-หนัก ควรเบา-เบา ไม่หนักไม่ได้ เหตุการณ์บังคับอยู่ต้องให้หนัก เช่น เขาตากไม้ ตรงนี้คงอมากนี้ นายช่างตากเขาต้องหนักมือ ถ้าเรียบ ๆ เขาก็ตากไปเรียบ ๆ อันนี้คลื่นของกิเลสมันเต็มหัวใจสัตว์โลก ที่แสดงออกมาทางกิริยามารยาท ส่วนมากมีแต่เรื่องความสกปรกโสภม กิเลสออกไหนสะอาดไม่มี สะอาดก็สะอาดเพื่อสกปรก ไม่ได้สะอาดเพื่อเกลี้ยงเพื่อเกลา เพื่อสะอาดสะอาดต่อไปเหมือนธรรม ธรรมนี้เพื่อสะอาดไปเรื่อย ต่างกันอย่างนี้ให้พี่น้องทั้งหลายจำเอา เรื่องธรรมเป็นอย่างนั้น

นี่เราดำเนินตามธรรม เพราะฉะนั้นเวลาได้ออกสอนประชาชนแล้วจึงเอาธรรม ล้วน ๆ ออกเลย จึงไม่เคยมีความสนใจคิดว่าใครจะมาตำหนิติเตียน ชมเชยสรรเสริญอย่างไร ๆ ยิ่งกว่าเหตุผลโลกที่จะแก้ไขตัดแปลง หรือสั่งสอนไปตามที่ถูกต้องต้งาม นั้นเท่านั้น ถ้าควรหนัก-หนัก ควรเบา-เบา ไปเรื่อย ๆ อย่างนี้ เรียกว่าธรรม โลกตายใจได้เลย คำว่าธรรมแล้วไปที่ไหนตายใจได้ กิเลสไปที่ไหน โอ้ย ไม่ได้นะ มีมากมีน้อย ไฟจะต้องติดแนบไปเลยกิเลส มันเอาน้ำชุ่ม ๆ สักนิดสักหน่อย เคลือบน้ำตาลวางไว้แนวหน้า ๆ วางเป็นตาข่ายไปเลย ตาข่ายของยาพิษเคลือบน้ำตาล ๆ น้ำตาลเคลือบไปเรื่อย ๆ หลอกสัตว์โลกให้ตื่นไป หลงทุกอย่าง

มันเคลือบไว้หมดไม่หลงได้ไง เพราะสิ่งที่เคลือบคือสิ่งที่ทำให้โลกหลง ธรรมนี้จับเห็นหมดจะว่าไง นั่นละธรรมพระพุทธเจ้ามาสอนโลก ท่านไม่ได้สอนแบบหลับหูหลับตาเหมือนกิเลสมันลืมนตา หูแจ่งตาสว่าง แล้วปิดหูปิดตาสัตว์โลก แล้วก็ลากไปถลอกปอกเปิกโดยไม่รู้ตัว นั่นคือกิเลส ธรรมนี้สว่างไปหมด จำไปหมด ผิดถูกชั่วดีปิดไม่อยู่ มันจะเห็นกัน

นี่เราก็อุดถึงเรื่องที่ว่า อำนาจแห่งธรรมเป็นอย่างนั้น เราทำทุกวันนี้ก็เรียกว่าเต็มกำลังความสามารถของเรา ที่จะชวนช่วยช่วยโลกสงสารได้มากน้อยเพียงไร ทั้งด้านวัตถุและนามธรรม การแนะนำสั่งสอนเราสอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่มีปิดบังลึกลับในสิ่งที่ไม่ควรปิด สิ่งที่ควรปิดก็ปิด เปิดออกไปแล้วเป็นยังงี้ ๆ ผลได้ผลเสียเป็นยังงี้ ถ้าควรเปิดน้อยก็เปิด ควรเปิดมากก็เปิด ควรปิดก็ปิดก็เก็บไว้เสีย ออกไปแล้วไม่เกิดประโยชน์ก็ไม่ควรนำออก จะนำออกสิ่งที่เป็นประโยชน์มากน้อยเท่านั้น ความพอเหมาะพอดีจะอยู่กับธรรมนั้นหมด

เพราะฉะนั้นเราถึงหมุ่นตัวตลอดเวลาช่วยโลกช่วยสงสาร ไม่ได้คำนึงว่าจะสิ้นจะเปลืองมากน้อยเพียงไร เราไม่เคยสนใจ มีตั้งแต่ความเมตตาครอบไว้แล้ว มีแต่จะให้ ๆ จนกระทั่งถึงว่าไม่มีให้ ยังอยากให้อยู่อีก ความอยากให้นี้ไม่ถอยนะ เอาออกมาจาก

ความเมตตาแล้วอยากให้ ไม่คำนึงถึงสิ้นถึงเปลืองอะไรแหละ ถ้าไปคำนึงอย่างนั้นทำไมได้ นะ คือความตระหนี่มันเข้ายึดแล้วนั้น มันจะหมดไปเท่าไร ๆ ความตระหนี่จะแทรกเข้าไป ๆ ความเห็นแก่ตัวนั้นเป็นพื้นฐาน ความตระหนี่แสดงตัวออกมา แล้วกิริยาของมันคือความยึดเอาไว้ไม่แสดงออกให้โลกได้รับความร่มเย็น เพื่อนฝูงที่เกี่ยวข้องมากน้อยให้ได้รับความสงบร่มเย็น ด้วยการพึ่งพาอาศัยพวกตระหนี่นี้ไม่ได้ นะ

คนตระหนี่ไปไหนคับแคบ ไม่ได้ใหญ่โต ไม่ได้กว้างขวาง ไม่ได้ชุ่มเย็น ธรรมไปไหนเย็นไปหมด แม้แต่เด็กก็น่าสงสาร เด็กนี้เด็กดี ฟังซินะ มีธรรมถึงดีได้ ไม่มีธรรมดีไม่ได้ นะเด็ก ไม่ว่าเด็กไม่ว่าผู้ใหญ่ ดีหรือชั่วต้องแสดงเป็นเรื่องของธรรมออกมาในตัวเลย ด้วยเหตุนี้ธรรมจึงเป็นของจำเป็นมาก เฉพาะอย่างยิ่งกับพี่น้องชาวไทยเรา ขอให้ฟังเสียงพุทธศาสนานะ พุทธศาสนานี้เป็นธรรมชั้นเอก เป็นศาสนาคู่โลกคู่สงสารไม่ใช่ธรรมดา คู่วัฏจักรวิวัฏจักร อยู่กับธรรมพระพุทธรูปเจ้าทุก ๆ พระองค์แสดงแบบเดียวกันหมด

เพราะเหตุไรจึงแสดงแบบเดียวกันหมด เพราะทรงรู้ทรงเห็นเหตุการณ์ต่าง ๆ สิ่งต่าง ๆ ทั้งดีและชั่วเสมอกันหมด เห็นด้วยกันทั้งนั้น เมื่อเวลานามาแสดงจึงไม่มีคำว่าผิดว่าเพี้ยน มีอยู่ยังไ้ พระพุทธรูปจะบอกตามความจริงนั้นเลย เห็นอย่างเดียวกันจะสอนเป็นอย่างอื่นไม่ได้ นี่ละจึงว่าเป็นศาสนาคู่โลกคู่สงสาร เป็นศาสนาของผู้สิ้นกิเลส รู้แจ้งแทงทะลุไปหมด เห็นกระจายไปหมดเลย ไม่ได้เหมือนศาสนาของคัลลิกิเลส คัลลิกิเลสเป็นเจ้าของศาสนาก็เหมือนเรา ๆ ท่าน ๆ นี้แหละ จะผิดอะไรไป

กิเลสอยู่ที่ไหน ความผิดพลาดอยู่ที่นั่น พิษภัยอยู่ที่นั่น ถ้าความสิ้นกิเลสอยู่ที่ไหน พระพุทธรูปองค์ใดเย็นเหมือนกันหมดเลย ต่างกันอย่างนี้นะ ธรรมกับโลกให้ทราบเสียว่าต่างกันอย่างไร คำว่าโลกก็คือโลกกิเลสซึ่งเป็นข้าศึกของธรรม ธรรมเป็นสิ่งที่ชะล้างสิ่งสกปรกทั้งหลายตลอดมาอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเราเป็นลูกชาวพุทธ ขอให้เชื่อพระพุทธรูปเจ้า เราอย่าเชื่อแต่ตัวของเราเองซึ่งเป็นคัลลิกิเลสอยู่แล้ว และเป็นข้าศึกต่อตัวตลอดมา นอกจากนั้นยังจะกระจายขยายความรู้ร้อนเป็นพินเป็นไฟ เผาไหม้คนอื่นที่เกี่ยวข้องกว้างแคบมากน้อยเพียงไรไปได้โดยลำดับ เรื่องของกิเลสเป็นอย่างนั้น ให้พากันจำเอาไว้

เรื่องของธรรมมีมากมีน้อยจะเย็นไปหมด ตั้งแต่เด็กขึ้นไปหาผู้ใหญ่ เย็นไปตาม ๆ กันตามขั้นตามภูมิของผู้ทรงธรรมได้มากน้อย ศาสนาจึงเป็นของจำเป็นมากที่สุดที่ยกตัวอย่างเช่น เานี้เป็นตัวตั้งตัวดีเลยก็ได้ ดีกับชั่วจะอยู่ที่นี้ เอ้ายกตัวอย่างเช่น วัดป่าบ้านตาด ใจกลางของวัดป่าบ้านตาดคือใคร ก็ต้องเป็นหัวหน้า เป็นเจ้าอาวาส เป็นใจกลาง กิ่งแขนงจะแสดงออกไปตามใจกลางของอันนี้แหละ ถ้าหัวหน้าโลเลโลกเลกเหลว

ไหล ลูกวัดจะโลเลไปตามกันหมด ถ้าหัวหน้าดี ลูกวัดแม้จะเสียก็มีจำนวนน้อย เพราะหลักใหญ่ยังดี และส่วนมากดี เราเทียบอย่างนี้นะ

เช่นวัดนี้ก็มหวงตาบัว ถ้าหวงตาบัวพาเลวก็เลวไปหมด แต่หวงตาบัวก็พยายามตะเกียกตะกาย ดุด่าว่ากล่าวพระเณรทุกวันนี่ดูเพื่อดีนั่นเอง ไม่ใช่ดูเพื่ออะไร ดีเข้ามาอันไหนที่จะออกแหวกแนวไป ด้วยมีเจตนาไม่มีเจตนาก็ตาม ส่วนมากจะไม่มีเจตนาสำหรับพระที่มาอยู่ในวัดนี้นะ นอกจากผิดพลาดไปด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ไม่มีเจตนาอันผิดได้ด้วยกัน จึงอยู่ได้ด้วยกันเป็นธรรมดา แต่ถ้าผิดด้วยเจตนาไม่ใช่ดูโล้เลย เรามีเท่านั้นนะ ไม่เอาไว้ เมื่อเจตนาทำความชั่วได้แล้วเรียกว่า อลชชิตา หากความละอายไม่ได้เลย ไม่ควรที่จะอยู่กับหมู่กับเพื่อนที่มีคุณค่ามีราคาให้เสียหายไปตาม ๆ กันหมด ต้องเป็นเนื้อร้ายแล้ว พระองค์นี้เป็นเนื้อร้าย ชั้บออก อยู่ไม่ได้ ส่วนดีทั้งหลายในวัดนี้จะเสียไปหมดถ้าสงวนเนื้อร้ายนี้ไว้

คนที่ เป็นเนื้อร้ายอยู่ในจุดใด ๆ ก็เหมือนกันเช่นนั้น ยิ่งเป็นผู้ใหญ่เป็นเนื้อร้ายด้วยแล้ว เสียหมดทั้งประเทศไทยเรา ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย จึงต้องให้พากันระมัดระวังเนื้อร้ายไม่ว่าอยู่ที่ไหน อยู่ในบุคคล ในอวัยวะของเรา ก็ทำอวัยวะส่วนใหญ่ให้เสีย เอาคนคนนี้เป็นเนื้อร้ายอยู่ในหมู่บ้านนี้ ทำหมู่บ้านให้เสีย ในครอบครัวทำครอบครัวให้เสีย กระจายออกไปกว้างเท่าไรทำให้เสียไปเรื่อย ๆ เท่านั้น ยิ่งเป็นผู้ใหญ่ในวงราชการงานเมืองปกครองแผ่นดินเป็นเนื้อร้ายด้วยแล้ว เสียหมดทั้งประเทศเลย ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย จึงขอให้พากันพิจารณาให้ถึงใจทุกอย่างนะ

ศาสนาทำนุชี้แจงด้วยเหตุผลที่ถูกต้องดีงาม ไม่ผิดพลาด ว่างั้นเลย นี่ละพวกเนื้อร้าย มันเป็นภัยต่อโลก ไม่เคยให้คุณต่อโลกเลย ไม่ว่าจะติดอยู่ที่ตรงไหน มันจะร้าย ๆ ร้ายอยู่นั้นแหละ มีมากมีน้อยแสดงฤทธิ์ของมันออกให้เห็นชัดเจน เพราะฉะนั้นจึงต้องมียามมีเครื่องกำกับรักษา เครื่องกำจัดปิดเป่ากันอยู่ตลอดเวลา ไม่เช่นนั้นเสียหมดศาสนาเป็นของเล็กน้อยเมื่อไร

เราเปิดอกมานี้ได้ ๕๐ ปีแล้วให้พี่น้องทั้งหลายฟัง คำพูดเช่นนี้เราก็ไม่เคยคิดเคยคาดว่าจะได้เปิดอกมา เพราะเราไม่เคยคิดเคยคาดว่าจะรู้จะเห็นอย่างนั้น การปฏิบัติไปที่ตะเกียกตะกายลับหูลับตา ล้มลุกคลุกคลานไปเหมือนโลกทั่ว ๆ ไป ความรู้ความฉลาดจะเอาแปลกลูกโลกมาจากไหน มันก็เหมือนโลกทั่ว ๆ ไป เขาดีเราดี เขาชั่วเราชั่วได้ตลอดไป เพราะกิเลสตัวทำให้ชั่วมันมี ธรรมะที่แทรกอยู่ในใจที่ทำให้ดีก็มีอยู่ด้วยกัน เพราะฉะนั้นคนเราจึงมีทั้งอาการดีและอาการชั่ว ด้วยอำนาจแห่งความแทรกซึมของดีของชั่วที่อยู่ภายในจิตใจ

ใจนั้นละเป็นภาชนะอันสำคัญสำหรับบรรจุความดีความชั่วทั้งหลายเอาไว้ ไม่ใช่อื่นใด จะแสดงออกมาทางกิริยามารยาท ออกมาจากหัวใจ ทำอะไร เคลื่อนไหวไปมา อะไร จะบ่งบอกที่หัวใจของผู้ทำ อย่างพูดตะกั๊นไม้ถูพื้น ที่ดูท่าห่มุเพื่อน มันอยู่ที่หัวใจ เป็นของสำคัญมากที่สุด พอพูดไป เราก็ดลลงไป ๆ ไม่เหมือนแต่ก่อน หลงเงื่อนต้น เงื่อนปลาย บางทีพูดไม่ติดไม่ต่อเลย หลง จึงต้องขอภัยจากพี่น้องทั้งหลายผู้ฟังด้วยนะ ธาตุชั้นนี้เวลานี้ชำรุดถึงขนาดนั้นแล้ว จะใช้ไปได้สักกี่วันก็ไม่รู้

นี่เราพูดถึงเรื่องความรู้ความเห็นนะ เราได้เปิดมาได้ ๕๑ ปีนี้พูดจริง ๆ คำว่าเปิด ๕๑ ปีนี้ คือเปิดในวงเฉพาะ ๆ มาตั้งแต่เริ่มต้นที่พระเจ้ามาเกี่ยวข้องกับเรา แต่ก่อนเราอยู่ในป่าในเขา เวลาปฏิบัติเข้าไป ๆ ธรรมเป็นเครื่องเบิกกว้าง เป็นเครื่องชำระมลทินความมืดตื้อทั้งหลายออกเป็นลำดับลำดับด้วยภาคปฏิบัติ ภาคปฏิบัติก็อย่างที่ท่านภาวนานี้ พระกัทรังศีลทรงธรรมเต็มภูมิของพระ จากนั้นก็สมาธิ ปัญญา ทรงเข้าไปปฏิบัติบำเพ็ญเข้าไป เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นเหมือนน้ำที่สะอาด ชะล้างสิ่งสกปรกโสภณทั้งหลาย ชะล้างไปเรื่อย บำเพ็ญไปเรื่อย ค่อยกระจำงไปเรื่อย มันก็ค่อยเห็นไปเรื่อยละ

เพราะของจริงมีอยู่ นอกจากเราไม่เห็นเฉย ๆ ก็ประหนึ่งว่าของจริงทั้งหลายเหล่านั้นทั้งดีและชั่วไม่มี เพราะตาบอด ที่นี้พอเปิดตาออกไปมากน้อย ก็จะเริ่มเห็นของดีของชั่วซึ่งมีอยู่แล้ว พอเปิดออก ๆ ก็เห็นชัดทั้งดีและชั่ว เปิดจ้อออกหมดแล้วก็เห็นหมดจะว่าไง เมื่อเห็นหมดจะให้ออกว่าไม่เห็นได้ยังไง เวลามันมืดก็บอกว่ามันมืด มันรู้ อยู่ว่ามันมืดก็บอกว่ามันมืด เวลามันสว่างออกมามากน้อยก็รู้ว่าสว่างมากน้อย จนกระทั่งมันจ้อออกไปแล้วจะให้พูดว่ายังไง นี่ก็ได้ปฏิบัติมาอย่างนี้ก็ได้พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง

เริ่มแรกตั้งแต่ปฏิบัติมาเต็มกำลังความสามารถ ความรู้นี้ค่อยเบิกออก ๆ ด้วยภาคปฏิบัติจิตตภาวนาเป็นอันดับหนึ่ง อันนี้เป็นเครื่องเบิกกว้างออกไปตลอดจนทะเลลู่ปรุโปร่งทั่วโลก ออกจากจิตตภาวนา เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าจึงตรัสรู้ด้วยจิตตภาวนา พระสงฆ์สาวกทุก ๆ องค์ เป็น สรณ คัจฉามิ ของพวกเรา ตรัสรู้ด้วยจิตตภาวนาทั้งนั้น มีหลักอย่างทีกล่าวไว้ทุกวันนี้ว่า พระอภิธรรม อภิธรรมคือธรรมอันยอดเยี่ยม ได้แก่หลักของจิตตภาวนา ออกจากอภิธรรมทั้งหมด พระพุทธเจ้าตรัสรู้ด้วยอภิธรรม พระอรหันต์ทั้งหลายตรัสรู้ด้วยอภิธรรม ท่านแจ้งกระจำง นี้จึงเป็นธรรมจำเป็นมากสำหรับในวงพุทธศาสนา

พระไตรปิฎกมีสาม พระสูตรตันตปิฎก คือเรื่องราวต่าง ๆ ของสัตว์ของบุคคล ที่ทำบาปทำบุญ ทำดีทำชั่ว ไปตกนรกหมกไหม้เป็นเปรตเป็นผีขึ้นสวรรค์ชั้นพรหม ท่าน

พูดเรื่องราวเหล่านี้ เรียกว่าพระสูตร พระวินัยคือกฎหมายพระ พระวินัยได้แก่กฎหมายพระ คีล ที่ว่าคีล ๒๒๗ นี้ว่าไว้พอประมาณ ส่วนที่มีมากกว่านั้นทรงตั้งเป็นอนุบัญญัติ บัญญัติที่หลังนี้มากมายก่ายกอง นี้เรียกว่ากฎหมายพระ เรียกว่าพระวินัย เป็นพระวินัย ปิฎก พระสูตรต้นตอปิฎกตั้งที่กล่าวมาตะกัณฑ์ แล้วพระอภิธรรมปิฎกนี้ตามวิถีของจิต มันเกิดมันตายมาก็กับที่กัลป์ มันเกิดมันตายมาด้วยเหตุผลกลไกอะไร มันจึงต้องเกิดต้องตาย มันจึงไปสูงไปต่ำไปตลอดเวลา สิ่งที่ไหนเขาก็บอกว่าตาย ๆ สัตว์เกิดสัตว์ก็ตาย คนเกิดคนก็ตาย แม้แต่พวกเปรตพวกผีสัตว์นรกอเวจีก็ยังมีเกิดมีตาย คือหมายความว่าเปลี่ยนแปลงเปลี่ยนชาติมาเรื่อย

แล้วสิ่งที่พาให้ไปเปลี่ยนแปลงเปลี่ยนชาติ ไม่ได้ยืนยันว่าเกิดว่าตาย ติดแนบอยู่ตลอดเวลา ให้สัตว์ทั้งหลายได้รับความทุกข์ยากลำบาก โดยที่เข้าไปเกิดที่นั่นไปตายที่นั่น คืออะไร คือใจ นี้ละจิตดวงนี้ละไม่เคยตาย เรื่องตายคือจิตที่เข้าไปอาศัยร่างใด ร่างนั้นก็ เป็นสภาพของสัตว์ของบุคคลขึ้นมา ที่นี้พอสภาพอันนั้นมันหมดไปแล้วจิตดวงนี้ก็ถอนตัวออกแล้วไปก่อภพใหม่ ก่อภพใหม่นี้ภพตีภพชั่ว แล้วแต่กรรมตีกรรมชั่วของตัวเองที่สร้างไว้เวลามีอภพอยู่นั้น ตัวนี้ไม่ตาย ไปเรื่อย ๆ

นี่ละจิตตภาวนาหรืออภิธรรม ท่านตามวิถีจิตอันนี้ แทะรอยจิตตัวพาเกิดพาตาย นี้ด้วยจิตตภาวนา ตามเข้าไป ๆ จนกระทั่งถึงที่สุดจุดหมายปลายทางแห่งความเกิด ความตาย ได้แก่วิมุตติหลุดพ้น สังหารกิเลสตัวพาเกิดพาตายซึ่งแทรกอยู่ในจิตนั้นออกไปหมดแล้ว เรียกว่าวิมุตติหลุดพ้น ที่นี้ท่านไม่ต้องเกิดต้องตายด้วยภพภูมิต่าง ๆ อีกต่อไปแล้ว จิตนั้นก็กลายเป็นจิตธรรมธาตุขึ้นมา ธรรมธาตุเรียกว่าตายตัวแล้ว เรียกว่า ธรรมธาตุ หรือว่านิพพาน หรือว่าวิมุตติ ๓ ประเภทเหล่านี้เรียกเป็นไวยากรณ์ของกัน ใช้แทนกันได้ นี่ละจิตดวงนี้ นี่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ตามรอยจิตดวงนี้ไปถึงขั้นนั้นด้วย อภิธรรม ไม่มีใครที่จะเว้นอภิธรรมไปได้ที่จะได้ตรัสรู้ธรรม อภิธรรมจึงเป็นธรรมจำเป็นมากในพระไตรปิฎกทั้งสามประเภทนี้

นี่เราก็ได้ยืนยันไว้แล้วว่า พระอภิธรรมไม่มีในพระไตรปิฎก เราอยากจะไปถามหา โคตรหาแซ่ มันเอาโคตรแซ่มาจากไหนเอามารื้อพระอภิธรรม ซึ่งเป็นศาสนาของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์นี้ออกไปไม่ให้มีเหลือ มันจะให้เหลือแต่เทวทัตทำลายทั้งชาติ ทั้งบ้านเมืองไปตาม ๆ กันหมดนั้นเหวอ เราอยากถามว่าอย่างนี้นะ แต่นี้เป็นเพียงว่าได้ ยินมาแหว ๆ เพราะฉะนั้นเราจึงตอบเพียงแหว ๆ เสียก่อน ถ้ามันมาหมดทั้งโคตร เราก็จะยกโคตรพ่อโคตรแม่หลวงตาบัวขึ้นขัดกันเลย

เอาพูดจริง ๆ อย่างนี้ ความจริงหลีกเลี่ยงไปไหน ต้องเอาให้ตรงความจริง ธรรมะเป็นของจริงสะทกสะท้านที่ตรงไหน ของจริงออกมาพูด ของจริงไปไหนต้องจริง

ตลอด ของปลอมไปไหนปลอมตลอด ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน ๆ ปลอมตลอดเวลา ถ้าเงิน อันนี้เอาเข้าไปไว้ในอุโมงค์ก็เป็นเงินปลอม เอามาเปิดเผยก็เป็นเงินปลอม ไปที่ไหนมัน ก็ปลอม ถ้าเป็นเงินจริงอยู่ที่ไหนจริงหมด นั่น ของจริงไปที่ไหนจริง ของปลอมไปที่ไหน ปลอมหมด อันนี้ธรรมพระพุทธรูปเจ้าเป็นของจริงจะให้ปลอมไปที่ไหน ก็ออกมาพูดได้ อย่างจิ้ง ๆ ละซี

นี่ละเรื่องพระไตรปิฎกเป็นของสำคัญ เราพูดอะไรมาเกี่ยวกับเรื่องพระไตรปิฎก เออ พูดเรื่องวิถีของจิต ที่จะตรัสรู้ธรรมที่จะรู้ถอนสิ่งที่พาให้สัตว์ทั้งหลายเกิดตายได้ แก่กิเลสเรียกว่า อวิชชาปจฺจยาสงฺขารา ถอนออกมาด้วยจิตตภาวนาที่เรียกว่า อภิธรรม ก็ต้องเป็นอภิธรรม พระพุทธรูปเจ้าตรัสรู้ขึ้นมาเพราะอภิธรรม พระสาวกทั้งหลายตรัสรู้ขึ้นมาทุก ๆ พระองค์เพราะอภิธรรม ถ้าไม่มีอภิธรรมแล้วไม่มีศาสนาว่างั้นเลย ศาสนาหมด โดยประการทั้งปวง ไม่มีอะไรเหลือเลย ที่เหลือคือรากแก้วของศาสนาได้แก่อภิธรรมยังมีอยู่ กิ่งก้านสาขาดอกใบ ที่เรียกว่าเปรตว่าผี พวกเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหม เหล่านี้เป็นกิ่งก้านออกจากธรรมชาตินี้ จึงมีอยู่ทั่วไป เห็นอยู่ทั่วไปอย่างนี้ ออกจากธรรมประเภทนี้ พิจารณาซิ รากใหญ่จริง ๆ อยู่ที่อภิธรรมฝังอยู่ในจิต เข้าไปแก้ถอนกันที่จิต นั่นแหละ

ให้พากันเชื่อกันนะศาสนาจะไม่มีเหลือในเมืองไทยเรา เวลานี้ดูอากัปภิกิริยาไม่ว่า ท่านไม่ว่าเรา ไม่ชาวบ้านไม่ว่าชาววัด มันจะแหลกละลวไปตาม ๆ กันหมดแล้วนะ จะไม่มีที่ยึดที่เกาะนะเวลานี้ คือข้อปฏิบัติตามศาสนธรรมที่ถูกต้องดีงามนั้น ไม่ค่อยมีในผู้นับถือพุทธศาสนา ว่าชาวพุทธ ขรราวาสก็แบบขรราวาสไปเสีย ว่าชาวพระก็แบบพระไปเสีย แบบพระคืออะไร สักแต่ว่าพระว่ากันไปแล้ว หัวโล้นโกนคิ้วแล้วก็ว่าพระเท่านั้น จะทำผิดทำพลาดไม่คำนึงถึงกฎหมายคือพระวินัย กฎหมายพระไม่ได้คำนึง

ถ้าเป็นผู้มีธรรมมีวินัยก็เรียกว่ามีกฎหมายคุ้มครองตัวเอง สวยงามตลอดไป ตัวเองก็เย็น คนอื่นก็เย็นใครมองดูก็เกิดความเชื่อความเลื่อมใส ยิ้มแย้มแจ่มใส นี่คือผู้รักษาภูของธรรมไว้ กฎหมายพระภิกษุของธรรมคือความดีงามเอาไว้ ถ้าไม่มีแล้วไม่ได้เรื่องนะ จะแหลกละลวไปหมดนะ ขรราวาสก็ไม่มีอะไรเป็นหลักเป็นเกณฑ์โกโรโกโส ไม่มีขอบเขตเหตุผลอะไรเลย มีแต่ความเสียหาย ย่ำยีกันตลอด ฉิบหายปนกันไปตาม ๆ กัน จะเสียหายหมดนะ ต้องให้มีกฎหมายมีเกณฑ์บังคับบ้างมนุษยเราแท้ ๆ

ชาวไทยเราเป็นลูกชาวพุทธ อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๘๐% ละนะ เป็นลูกชาวพุทธ เตี้ยนี้มันกำลังขนย้ายจากชาวพุทธเราไป ไปตั้งบ้านใหม่เมืองใหม่ โยกย้ายไปตั้งบ้านใหม่เมืองใหม่เป็นลูกชาวผีไปแล้วนะ บ้านผีเมืองผี ลูกผีหลานผี ตำบลหมู่บ้านของผี

ประเทศผีไปแล้วนะเดี๋ยวนี้ จะไม่เป็นประเทศไทยประเทศของลูกชาวพุทธแล้วนะ จำให้
ดีคำนี้ละ เราพูดเรื่องอะไรก็ลืมไปเรื่อย ๆ อย่างนี้แหละ

วันนี้ก็จะพูดเพียงเท่านั้นเสียก่อนละนะ นี่ก็ได้อ่านอยู่ทุกวัน นี่ก็ไม่ใช่ว่าเรื่องเล็ก
น้อยนะ ที่อ่านให้พี่น้องทั้งหลายทราบ นี่คือหัวใจของชาติไทยเราละ อย่าพากันจิตจาง
ว่างเปล่าเฉย ๆ กินแล้วนอนก่อนแล้วก็นอนอยู่ละ นี่สรุปทองคำดอลลาร์วันที่ ๑๗
พฤศจิกายน ทองคำได้ขีดศูนย์ไปเลย เมื่อวานนี้ลบหายเงียบไม่ได้สักสตางค์เลย
ดอลลาร์ได้ ๑๑ ดอลล์ เมื่อวานนี้นะ คือทองคำไม่ได้เมื่อวาน ประกาศให้ทราบตลอด
มาทุกวัน ทองคำที่ต้องการมอบเข้าคลังหลวงคราวนี้นั้นเป็น ๔ พันกิโล ที่มอบและฝาก
ไว้แล้วทั้งสองรายการนี้รวมแล้วเป็น ๒๐๖๒ กิโลครึ่ง ทองคำที่ได้หลังจากการฝากและ
มอบแล้วแต่ยังไม่ได้หลอม นั้นเป็นจำนวน ๒๐๓ กิโล ๕๐ บาท ๑๖ สตางค์รวมทองคำ
ทั้งหมดได้ ๒๒๖๖ กิโล ยังขาดทองคำอีก ๑๗๓๔ กิโลจะครบจำนวน ๔ พันกิโล นี่ ๔
พันกิโลนี้ตั้งเป็นฐานเอาไว้ละ เรียกว่าขาดไม่ได้เลย

นี่หลวงตาได้ออกสนามแล้วละ ออกสนามต้องออกสนามเพื่อรบ รบกับความ
จน รบกับความบกพร่อง ขาดจาก ๔ พันกิโลเท่าไรเอามาให้ได้จึงเรียกว่ารบ นี่ ๔ พัน
กิโลตั้งไว้ จากนั้นเราก็จะเพิ่มขึ้น ส่วน ๔ พันกิโลนี้ขาดสตางค์หนึ่งไม่ได้ ออกสนามแล้ว
จะเอาให้ได้ เพื่อเป็นความแน่นหนามั่นคง และสง่าราศีแก่ชาติไทยของเรา ด้วยทองคำ
อย่างน้อยคราวนี้ให้ได้ ๔ พันกิโล กรุณาทราบตามนี้โดยทั่วกัน

วันนี้ท่านผู้ว่ามีธุระอะไรบ้างหรือว่ามีธรรมดา หรือมีธุระอะไรก็ให้ว่ามาเลย
(ไม่มีครับไม่ได้มาราบท่านหลายวัน ๆ นี้พอว่างก็เลยมา) ก็เข้าทำแล้ว มาเยี่ยมเป็น
ฐานะลูกศิษย์กับครูบาอาจารย์ มาอย่างนี้เป็นฐานะลูกศิษย์กับครูบาอาจารย์ธรรมดา มา
ในหน้าที่การงานราชการนั้นเป็นงานชาติบ้านเมือง เป็นอีกคนละประเภทเข้าใจไหม
ละ อันนี้ในฐานะลูกศิษย์กับอาจารย์

ตะกี้ที่เราพูดยังไม่จบถึงเรื่องที่ว่าเวลามันมีดมันมีด เวลามันค่อยสว่างค่อยสว่าง
ถึงขั้นสุดท้ายเวลามันจ้านั้นนะสำคัญตรงนั้นนะ นี่ธรรมพระพุทเจ้า ธรรมเจ้าครอบ
โลกธาตุ แต่นี่ธรรมเจ้าครอบโลกธาตุก็เท่ากับพระพุทเจ้านี้ ภาษาของเราภาษาตลาด
เรียกว่า พระพุทเจ้ามีตาคนเดียว แต่สัตว์โลกตามืดบอดทั้งสามโลกธาตุ กามโลก รูป
โลก อรูปโลก เป็นสัตว์ตาบอดทั้งหมด พระพุทเจ้าตาดีพระองค์เดียว แล้วมองเห็นนี้
จำไปหมด ที่นี้เวลาจะมาสอนโลก สอนโลกสามโลกธาตุมีแต่โลกตาบอด แล้วใครจะเชื่อ
ถือพระพุทเจ้าได้ว่า สิ่งที่ทรงสอนทั้งดีและชั่วนั้นมี นี่ใครจะเชื่อถือได้ ก็เขาไม่เห็น
ว่านี่นะ ก็ข้าไม่เห็นว่ามัน ไปถามคนใดก็ใช่แล้ว ๆ ข้าไม่เห็น ถามทั้งสามแดนโลกธาตุว่า
ข้าไม่เห็นด้วยกัน แล้วจะให้พระพุทเจ้าเบาพระทัยได้อย่างไร

ท้อพระทัยชี้ใช้ไหม ทรงเห็นผู้เดียวรู้ผู้เดียว ประกาศสอนโลกด้วยความจริงแต่พระองค์เดียว โลกทั้งหลายไม่ยอมรับความจริงเลย เขาปฏิเสธว่าเขาไม่เห็นเข้าใจไหม นี่ละกิเลสมันปิดตาโลกแบบนี้เอง ใครก็ลบหมดบาปบุญนรกสวรรค์ไม่มี ๆ เพราะฉะนั้นจึงต่างคนต่างกอบโกยเอาแต่สิ่งที่ชั่วช้าลามก เวลามันปิดไว้ไม่เห็นแล้วมันยังดิ่งลงอีก ความอยากความทะเยอทะยานดิ่งลง ๆ นี่จะไปหาทางที่ว่าไม่มีแล้วก็ไปเจอของไม่มีคือในรอกนี้ไม่มี มันหายไปเสียแล้วพอเจอเข้าแล้ว ให้พากันรู้เนื้อรู้ตัวแต่บัดนี้ นี่เปิดเต็มที่แล้วนะ เราจวนจะตายแล้ว

แต่ก่อนเราไม่เคยคิดเคยเห็น เราไม่เคยคาดเสียด้วยนะว่า การปฏิบัติจะรู้ได้แค่ไหน ๆ ก็ตามบุญตามกรรมไปเรื่อย ๆ อย่างนั้นละ เพราะหุหนวกตาบอดไป บทเวลาฟาดเต็มเหนี่ยวแล้วมันจ้ำขึ้นมาแล้วมันก็แบบเดียวกัน ไปสอนที่ไหนเขาก็จะว่าหลวงตาบ้านี้เป็นบ้า ๆ มันก็อ่อนใจละซี เข้าใจไหม พูดให้ฟังเพื่อเป็นผลประโยชน์มันไม่ยอมรับผลประโยชน์เลย มันจะบั่นลงแต่สิ่งที่พินาศฉิบหายนี้ พระพุทธเจ้าจึงอ่อนใจ แม้เราตัวเท่าหนูเราก็อ่อน เราพูดจริง ๆ นะเราอ่อนใจ

เช่นอย่างเราช่วยชาติบ้านเมืองเวลานี้ เราไม่อยากจะเข้าไปเกี่ยวข้องเลยนะ เพราะมันมีแต่ฆูตแต่คุณความสกปรกโสมมด้วยความชั่วช้าลามกเต็มไปหมด ธรรมนี้สะอาดขนาดไหน แล้วจะไปคลุกเคล้ากับสิ่งสกปรกมันสมควรกันแล้วหรือ นั่นซิ อันนี้เขาไม่สมควรก็ปล่อยไปเลยเป็นยังงี้ การปล่อยไปเลยอันนี้มันสกปรกโดยสิ้นเชิงหรือมันมีสารคุณฝังจมหรือสับปนกันอยู่ในสิ่งสกปรกเหล่านั้น ครั้นดูแล้วสิ่งสกปรกโสมมทั้งหลายไม่ได้มีสกปรกอย่างเดียว สิ่งที่ดีที่มันแทรกซึมเป็นแร่ธาตุต่าง ๆ อย่างนี้ยังมีแฝงอยู่นั้น ไม่มากมันก็มีอยู่ไหนทำไง มันก็ต้องได้คู้ยี่เขี่ยขุดค้น ทั้งเหม็นก็ดม ชมก็กลืนกันไปอย่างงั้นใช้ไหมละ ว่าดีว่าชั่วมันก็อยู่กับกองมูลรอกองคูถ

ความดีมันมีอยู่ คนดีมีอยู่ในนั้นไม่ใช่ว่าจะชั่วไปหมด ถ้าพูดเฉพาะอย่างยิ่งเช่นเมืองไทยของเรา ไม่ใช่จะชั่วไปหมดเมืองไทย คนดียังมีอยู่เยอะ นั่นแหละแร่ธาตุต่าง ๆ ที่ฝังจมแทรกกันอยู่ในนั้น ที่จะคู้ยี่เขี่ยขุดค้นอย่างที่เห็นกันอยู่นี้เห็นไหมละ หลวงตาบัวได้สมบุกสมบันลำบากลำบั่นก็เพราะคู้ยี่เขี่ยหาสิ่งที่เป็นสาระนั้นเอง ถ้าไม่มีสารอะไรเลยแล้วยุ่งมันอะไร เท่านั้นพอแล้วใช้ไหม แต่นี้มันก็ยังมียู่นั้นถึงได้บึกบึน เพราะฉะนั้นขอให้พี่น้องทั้งหลายได้พิจารณา เราจะเป็นแร่ธาตุประเภทไหนให้ฟิตตัวเอง ถ้าหากว่าเราเป็นแร่ธาตุที่จะพลิกให้มันดีก็ยกได้นี่นะ ดีกับเลวมันเป็นของคุณกันแก่ได้เข้าใจหรือ เอาละทีนี้ให้พร เทศน์ว่าจบแล้ว มันก็ไม่จบอย่างนี้ละ มันไปของมันเรื่อย ๆ เอาละให้พร

นี่ละชุมชนเมืองอุดรเรา ได้ผู้ว่าดี ๆ มาอย่างนี้มันหายากนะ หากคนดีหายาก ไร้อาชีพไม่ต้องหาที่ไหน หาเอากับเราก็ได้

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd